

ΕΤΟΣ 7ον | ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1886 | ΙΔΙΟΚΗΣΙΑ—ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Σ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ - Θ. ΛΕΦΚΙΑ | ΓΡΑΦΕΙΟ Κ. ΑΓΟΡΑ— ΠΡΩΤΟΣ ΑΓ. ΒΕΘΩΡΩΝ | ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Η συνάδελφος

του Βόλου «Θεσσαλία», εις το φύλλον της 8ης τρέχοντος, γράφει ότι κατόπιν ενεργειών των βουλευτών της περιφέρειας ή κυβερνήσεως έλασεν έντολην, χάριν των άργούντων εργατών, να επαναρχίσουν οι εργατοί τη: 'Αλυκής Βόλου, αι διακοπείσαι δι' ους λόγους διεκλήθησαν και αι της 'Αλυκής Πολυχνίτου.

«Δημοκράτης», λοιπόν, ο οποίος άπορεί διατι ή κυβέρνηση δεν πρεβαίνει εις την επανάληψιν της λειτουργίας της λεσβιακής αλυκής, άς ζητήσει τόν λόγον, πρώτα από τόν αδέντην του ο οποίος δεν έλαβε καιρόν να άσχοληθεί με τó ζήτημα, καθ' ο άπασχολούμενος με την άναδιοργάνωσιν του πανεπιστημιακού κεραμιδαριού!

Άλλο πράμα

αυτές τις μέρες, ή άγωνία των βενιζελικών κύκλων γιά την άναμενόμενη από στιμής εις στιμής άπόφασιν της Δημοσιονομικής Έπιτροπής. Υφίστανται και άνόλογον προς τó μυστήριον τού γενομένου τού έν ήμέραις δεινής ηστιασίας προσβλέπει με άτηληπισμένον βλέμμα τόν μυστηριώδη άποφασιστήν οδρανών... Θα βρέξει; Δεν θα βρέξει;

Κάποια

άθηναϊκή συνάδελφος, έπιδοθείσα εις την έσσην των δια όρων τούτων τού βενιζελικού έφημεριού ο βενιζελισμός διά να έπιτύχει την ύπό μορφήν «καλαπούσης» χωροκοπίας οικονομικήν έξυλιανσιν της Ελλάδος, άποκαλύπτει ότι τó έλληνικό δημόσιον έφη ακρίβησιν κάποτε να συμμετράσεται εκόντων δι' εισφοράς... τριακοσίων χιλιάδων δραχμών επί τó πένθος της οικογενείας του κ. Βενιζέλου, επί τή θανάτφ της προσφιλοῦς... πενθεράς του.

Ο κ. Βενιζέλος συνέβη να βρεσκειται στην Κοθή όταν ήγγελλθη εκ Λονδίνου τηλεγραφικώς ή θάνατος της γορβάς. Η συζυγική άβοήθης τού έπέβαλε να απεύσει άμέσως εις τας 'Αθήνας προς προηγορίαν της βουλευτικής συζήτησιν του. Τηλεγράφησε, λοιπόν, σιό Ναύσταθμόν να σταλεί άμέσως άντιτορπιλικόν ή τόν παραλάβει.

Τό πολυμυκό έστάλη, πράγματι, ο κ. Προΰπουργός έπεβίβασθη αλλά κατά τόν πλοῦν τó πλοῦν συνήντησε μεγάλη θαλασσοταραχή και δέ μπόρεσε νά προχωρήσει. Επειδή, όμως, ο κ. Προΰπουργός έβιάζετο να φθάσει τó γοργοότερο κοντά εις τó τριφερόν του ήμισον έφεινήθη γιά νά έξουθενερωθώ ή άντίστασις των μειομένων κυμάτων να καταναλωθών τριακοσίων χιλιάδων δραχμών κάθ' ουνα περισσότερα από τó κανονικό!

Όλα τά

είδη της πρώτης ανάγκης άκρίβησαν και οι τιμές των καθημερινών τραβάνε τόν άνήφορον. Η κυβέρνησις διε'σχυρίζεται ότι ο ύψιστος οδός εινε άδικαιοσύνητος. Ρακι, λοιπόν, δεν κατάσσανται οι ασχρηκερθείς; Τι χρειάζονται οι διατιμήσεις τας όποις πρόκειται λέγει, να έπ βάλει, καθ' ήν σιμγήν έχει άποδειχθεί εις τó παρελθόν ή γελωία άποτελεσματικότητος των; Υπάρχουν Εισαγγελείες, υπάρχουν και τα δελτία των 'Εμπορικων 'Επιμελητηρίων που πιστοποιούν τó άγοραλον κόστος των ειδών που σήμερα σερβίρονται εις την κατανάλωσιν με άναιδός άγκυμένον κέρδος. Άς διαταχθών οι Εισαγγελείς γιά άπαχοληθώσιν κατά τι με τά δελτία αυτά και με τούς άόχους άμεταλλεύτας της λαϊκής πένιας.

Καθ' ήν

στιμμήν ή Δι'εκτηκή 'Αρχή τού τόπου άνι μετοπίζει από την άγριω

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΓΝΟΕΙ ΤΗΝ ΛΕΣΒΙΑΚΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Η 'Αγροτική Τράπεζα, όπως άφηκε καθαρά να ύπονοηθεί εις την προς ήμās έπιστολήν την όποιαν δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλον μας, έχει τήν άξίωσιν και τήν άπόφασιν να εισπράξει όποσδήποτε τά προς αυτήν όφειλόμενα χρέη των Λεσβίων έλαιοπαραγωγών, συμψηφίζουσα ταύτα προς τήν άξίαν τού παραδοθησομένου εις αυτήν προς άγοράν λαδιού τών. Έκ πρώτης όψεως ή άξίωσις αυτή της Τραπέζης και λογικοφανής εινε και τά έπισημώματα στα όποια τήν στηρίζει φαίνονται δίκαια. Βέβαια! Όταν ένας δανείζεται σήμερα όφείλει να πληρώσει αύτιον, διότι δεν εινε νοητόν πως εινε δυνατόν να λειτουργήσει ένα κοινωφελές πιστωτικόν ίδρυμα όταν εινε ύποχρεωμένον μόνον να δίδει και να μην πέρνει. Και άν ύποθεθεί ακόμη ότι ή Τράπεζα έχει κεφάλαια άδιάθετα έν μεγάλη άφθονία πάλιν δεν θα έπετρέπετο ή καθιέρωσις ένός τέτοιου ύπονομευτικού δια τήν ύπαρξιν της συστήματός τó όποιον θα καθίστα άπροσδιοριστως έλαστικώς τας δοσοληψικάς της σχέσεις με τó κοινόν της.

Άλλά, νομίζουμε, ότι έκείνο τó όποιον ζητούν σήμερα οι Λέσβιοι έλαιοπαραγωγοί από την κυβέρνησιν και από τó μοναδικόν πιστωτικόν ίδρυμα δεν εινε ΑΥΤ' ο που τó τελευταίον έσπευσε να χαρακτηρίσει με τόσην εύκολίαν σκέψεως ως «διαστροφην των ύποχρεώσεων!»

Διαστροφή των ύποχρεώσεων σημαίνει ΚΑΤΑΛΥΣΙΝ των ύποχρεώσεων και τοιοδτον τι δεν έσ' έφη ούδ' ο έσχατος των πεινώντων Λεσβίων έλαιοπαραγωγών!

Μόνον άν υπάρχουν εις τούς καταλόγους των Λεσβίων όφειλετών της Τραπέζης άτομα παραφρονήσαντα άθεραπεύτως εινε δυνατόν να έσκέφθησαν ότι πρέπει να κλείσουν τούς λογαριασμούς των ύψουντες όμαδεφρικώς τούς ώμους εις τήν λήξιν των δανειακών των προθεσμιών.

Άλλ' αυτό δεν συμβαίνει ούτε εινε δυνατόν να συμβεί και άν ακόμη ή δυστυχία και ή στέφνης κατακυριεύσει εις βαθμόν δξύτερον τού σημερινού τήν λεσβιακήν ύπαρξιν.

Τι ζητούν λοιπόν, οι Λέσβιοι έλαιοπαραγωγοί και τόν τον κακώς τó άντιλαμβάνεται ή Τράπεζα;

Ζητούν άπλούστατα μίαν διαρρύθμισιν των χρεωστικων ύποχρεώσεων, μίαν διαρρύθμισιν τοιαύτην ώστε να εινε δυνατή ή βχθμιαία εκπλήρωσις των, έφ' όσον ή έπισημωμένη άμεσως υπό τας σημερινάς συνθήκας δεν εινε

δυνατή. Η Τράπεζα, ή όποία εινε δημόσιος κοινωφελής οργανισμός με προορισμούς άνωτέρους, όφείλει να μην άγνοεί τας ιδιαιτέρας, τας έξαιρετικώς συνθήκας τού έδημοργήθησαν τόν τελευταίον καιρόν εις τόν τόπον μας, συνθήκας αι όποια επιβάλλουν και εις αυτήν και εις τó κράτος ιδιαιτέρας και έξαιρετικώς ύποχρεώσας άντιλήψεις και άντιμετωπίσεως των προκηπτουσών δυσχερειών.

Αν ή Τράπεζα έχει τήν γνώμην ότι, έν συγκρίσει προς τήν έλλην 'Ελλάδα τίποτε τó έξαιρετικόν, τίποτε τó επιβάλλον κάποιον ιδιαιτερόν γιά αυτήν ένδιαφέρον, δεν συμβαίνει εις τήν Λέσβον, τότε περιττεύει ή συζήτησις.

Αί πληροφορία, ως τόσο, της Τραπέζης, αι παρατηρήσεις της τά συμπεράσματα εινε τοιαύτα ώστε να τήν πείθουν περι τούτου; Έν τοιαύτη περιπτώσει, τήν εύθύνην των κακών πληροφοριών τήν φέρει άκροαίαν επί των ώμων της ή έδώ ύπηρεσία τού ιδρύματος, ή όποία τυφλώεται ίσως, τυφλά λειτουργεί, εξαπατάται και εξαπατά!

Αν σήμερα ή 'Αγροτική Τράπεζα δεν θέλει να λάβει υπ' όψει της τó γεγονός ότι τó εισόδημα τού έλαιοπαραγωγού, λόγω των γνωστών άφορμών, έμειώθη εις τó τέταρτον και συνεπώς κατά τά τρία τέταρτα έμειώθη ή οικονομική δυναμικότης του, τότε έχει τó δικαίωμα να απαιτεί όποια εκπληρωθών άνάλλοιόται αι προς αυτήν ύποχρεώσεις του, αι άναληφθείσαι υπό συνθήκας άλλας, υπό όρους άλλους και με προβλέψεις πολύ διαφορετικάς από τήν σημερινήν πραγματικότητα.

Έφ' όσον, όμως, εινε γεγονός ή έξάντλησις αυτής της δυναμικότητος, ή Τράπεζα έχει ύποχρέωση όχι μόνον να μη τó άγνοήσει, αλλά βάσει τούτου να ρυθμίσει—όχι πιεζομένη αλλά φιλανθρωπως σκεπτομένη— τας προς αυτήν συμβαστικάς ύποχρεώσεις των πασχόντων. Η μετατροπή των ήδη απαιτητών χρεών εις μακροπρόθεσμα τοκοχρεωλυτικά δάνεια εινε μία ύπόθεσις που έσπευσε πρό πολλού να έχει πραγματοποιήσει ή 'Αγροτική Τράπεζα, άν οι διευθύνοντες αυτήν ειλικρινώς πιστεύουν ότι οι άπασχολούμενοι με τήν καλλιέργειαν της έλλάδος πληθυσμού έχουν κάποιον λόγον ύπέρβους και δια τó μέλλον!

ΓΥΡΟ ΣΕ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΝΕΚΡΟ Ο ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΡΙΑΝ

Ο 'Αριστειδής Μπριάν, ο περίφημος Γάλλος πολιτικός, που πέθανε αλφινδώς τήν περασμένη Δευτέρα, ήταν 70 έτών. Είχε σπουδάσει δικηγόρος. Είς τήν πολιτικήν έξώδησιν υπήλθε στήν σημερινήν δεκαετία του σοσιαλισμού. Ως σοσιαλιστής διεκρήθη ως ένα άγριος ταρχοποιό στοιχείο. Αργότερα έγκρατέλειψε τó σοσιαλισμό. Τό 1902 πρώτο έβγηκε βουλευτής. Τό 1906 πρωτό έγινε ύπουργός.

Τό 1909 πρωτό γέ πρωτό ύπουργός. Έκτοτε άλλες έξη φορές πέρας από πρωθυπουργικό αξίωμα. Πέρας ειχε βλάε ύποψηφισίοντα πρόεδρον Δημοκρατίας, αλλά άπέτυχε. Ήταν ή μόνη άπειρία που έγνώρισε στή ζωή του και με τήν περνή τής άνάμνησιν άφηκε τήν τελευταίαν του πνοή! Ο Μπριάν άθεωρετο ως ένας από τούς φιλοεργότερους ρήτορας της Ιστορίας περιόδου, που πέρασε ή άληρωπή της απ' τόν πόλεμο κ' έδω.

Ο Μπριάν, όταν ήτο στο σοσιαλιστικό κόμμα διεκρήνετο δά τήν άριστερότητα και τήν άδικαλλεξίαν του. Αλλά; μάλιστα υπήλθε ο έφρευέτης της γενικής άπεργίας και έπρωτοστατούσε στήν έξαγική έστρη της Πρωτομαγιάς, ή όποία πάντοτε συνοδεύετο με ταρχαίς. Όταν όμως άργότερα έφυγε από τó σοσιαλισμό και έγινε ύπουργός των 'Εσωτερικών επί κυβερνήσεως Κλεμανσώ, δά πρώτην φοράν ή Πρωτομαγιά έπέρσεν ήτυχη, διότι ο Μπριάν έλαβε άρθεύτικα μέτρα και έστάσε κυριώς τούς πρώην συντεράτους, τó όποιοσ ό έδως τά καλαίτερα χρόνια τούς έξουθενσε σε ταρχαίς. Παραπλήσιος τάπος εινε και ο Μουσταλίν, τούς όποους δέ αδού; τούς έχει θεωρήσει άπεικονίσει ήστώ ώραιότατό του δράμα «Δι'είκω» ο Ζ' ο Ρομάν, ένα; από τούς μεγαλύτερους ήμερινούς συγγραφείς της Γαλλίας.

Ο Κλεμανσώ, που δεν έχάνεσε τόν Μπριάν, γιατί τόν έχαιτέλειψε έλεγε τόν έξή; γιά αυτό και τó Ηουγκαρ έ χαρακτηρησάτο. Ο Ηουγκαρ έλα τά έλαίει και δεν καταλάβε ε τίποτε, άνθ ο Μπριάν έδν έλαίει τίποτε και καταλάβε τόν πάν. Έπίσης τού έλαγε γιά τις έρωτικές του έπιτυχίας και τήν πολιτική του αστάθεια, τó άκόλουθο: «Πές μου 'Αριστειδή ή άρχει καμιά γυναίκα, που δεν κατέκτησες και κανέναν πολιτικό, τόν όποιον δεν έπρόδωσες; Και πραγματικώς ο Μπριάν, άν και από κατώτατα στρώματα και έλαίει χριστά περιποιούμενος τόν έαυτόν του ειχε τρομαχέ; έπιτυχία; σεις γυναίκες κατακτητής και πρικήπιστες άκόμη ή κα μάλιστα πρικήπισσας, με πολύ μεγάλη δλομα και πολύ μ'ερωμένη, που ειχε συβέθει έρωσι κ' μαζό του, ύπηρε έην άφρημη νά κρατήσει μία πολύ

περίεργη σχέση ο Μπριάν κατά τά τó και μες καθεστωτικά, μετά τά νοεμβριανά μέχρι τού Μαρτίου, ότότε έπεσαν από πρωθυπουργός. Και ή π' ότ; έκείνη τού Μπριάν, όηλρξεν μαζί με τήν Ρουσσικήν επανάστασιν, ή κυριότερα αξία τής πρώτης άκρόντισεως τού Κουλοσεκνίνου.

Όταν ο Μπριάν έγινε πρώτην φοράν ύπουργός προταθείς από τόν Κλεμανσώ, σχηματίζοντα κυβέρνησιν, ειχεν έως τότε φήμην ανθρώπου έκτάκτως παραμελέοντος τήν έξωτερικήν του έμφάνισιν και τήν πολύ προσέχοντα εις τήν άλλαγήν ύποκαμίσιου. Όταν τó νέον ύπουργικόν συμβούλιον έφυγε από τά 'Ηλύσια, μετά τήν πρώτην εις τόν Πρόεδρον της Δημοκρατίας παρουσίαν, ο Τίγγρις τραβά τόν Μπριάν κατά μέρος και τού λέγει σιό αυτί: — Καί τώρα, παιδί μου 'Αριστειδή, πρέπει να άλλήξεις πουκάμισο... τού άχ στον μία φορά τήν έβδομάδα!

Η κηδεία τού Μπριάν, σύμφωνα με τήν έπιθυμίαν του έγινε, όπως και τού Κλεμανσώ, χωρίς ήρησκεινικήν τελετή. Ω; τός ο άρχιεπίσκοπος των Παρισίων εκκυμίων τήν εκάνθησιν και τó έργον τού μεγάλου πολιτικού, προσεφέρθη σόφορμήτω, να διαβήσιν εύχην ύπέρ αούτο. Ο νεκρός άποκοιητήθη πρωτοπρωί; εις τó νεκροταφείον των Παρισίων, και μεταφέρθη άργότερα εις Καρουάι, όπου δεν έτάφη εις τó νεκροταφείον αλλά σύμφωνα με τήν έπιθυμίαν τού Μπριάν εκεί, όπου έχει τάψη τά δύο πιστά του ζώα τó σκόλλο και τή γάτα του τά όποια ύπερπαροσάν. Ανάμεσα σιό δύο αυτά προσφιλή του ζώα ή έβρη τήν άνάπισιν τó σόμα τού Μπριάν.

ΜΠΡΑΝ ΣΤΟΥΚΕΡ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

[Συνέχει εκ του προηγούμενου]
— Ημερολόγιον του Ιατρού Σουαρό.

Οκτωβρίου 1.— Ο Ρένφιλδ έ-
ξακολουθεί να με άπασχολεί. Σή-
μερα το πρωί έπισπάθησε να μέ-
νω το μυστικόν τόνόσπον δέν ήβέ-
λησε να μάς και όταν ζήτησε να
ζύγει από την κλινικήν. Δυστυχώς
δμως δέν κατόρθωσα τίποτε. Ο
Ρένφιλδ έφάνηκε πολύ επιφυλακτι-
κός. Άρχισε έν τούτοις να μου μι-
λάει και πάλιν για άλλόκοτα πράγ-
ματα. Μού ειπε ότι ένας άνθρωπος
θα μπορούσε να ζήσει αιώνως, δε-
πως θ θεός, άν κατόρθωνε να συγ-
κεντρώσει στον έαυτό του τας δυ-
νάμεις των άλλων όφάρσεων.

Υποπεύθηκα τι έννοιας μ' αυ-
τό. Ήθελε να πει άσφαλώς πως
ένας άνθρωπος θα μπορούσε να πα-
ρατείνει την ζωή του επ' άπειρον
πλυν αίμα!...

Τόν ρώτησα πάλιν; άν πραγμα-
τικώς, αυτό έννοι, αλλά δέν
κατόρθωσα να του άποσπάσω λέξη.
Όταν μάλιστα ένόησε πως έμψη-
κα στο νόημα της όμιλίας του έ-
ταράχθηκε φέρει και έσιώπησε.
Στο πρόσωπό του έξωγραφίστηκε
η πονηρία και η ύπουλότης και
τά μάτια του άσπράφην γεμάτα κλα-
κία.

Όλα αυτά άρχίζουν να με ύπο-
ψιάζουν. Τώρα πλέον είμαι βέβαιος
πως ο κόμης έπηρεάζει τον Ρέν-
φιλδ. Τούτο εινε άναμφισβήτητο.
Και όπάρχει πλέον κίνδυνος μήπως;
τόν χρησιμοποιήσι για τά κακοεργ-
α σχέδιά του.

Άργότερον.— Άφού έπεσκέ-
φθην και τούς ύπολοίπους άσθενείς
μου έπηγα στο ξενοδοχείο και είδα
τόν Βέν Έλσιγγ, στον όποίο είπα
τάς ύποψίας μου. Ο καθηγγητής
δρθηκε τόν πράμα σθερό κι' άρχισε
να σκέπτεται. Κατόπιν με παρεκά-
λεσε να τον δδηγήσω στον Ρένφιλδ
Έγυρσα με μαζί στο φρενοκομείον
και έτοιμαζόμεθα να μπύμε στο
δωμάτιο του Ρένφιλδ όταν τον ά-
κούσαμε να τραγουδάει εδύμην,
πράγμα που πολύ σπανίως έκαμε.
Μόλις άνοιξαμε κι' έμψηκα με
σε είδαμε πως έπαρατούσε επάνω
κάτω εδύμης όσον πετί.

Τι έπροκαλούσε άραγε την χα-
ρά του αυτή; Ο καθηγγητής προ-
σπάθησε να τον κάμει να μιλή-
σει μά ίσαάην άδύνατα να του πά-
ρουμε λέξη. Έξακολουθής να πη-
γαίνεόρχεται στο δωμάτιο δδ αφο-
ρώντας για την παρουσία μας.
Τοις τουτόπως έφύγαμεν άπρακτοι.

Οκτωβρίου 2.—Ανά να είμεθα πάν
τοτε σχεδόν μαζί και να εύρισκε-
ται και ή κ. Άρκερ έν πλήρει άσφα-
λεία επρόκεινα στον κ. Άρκερ να
έγκατασταθόν στη κλινική μου,
εις έντελώς εσχωρησικό και ά ετο
διαμέρισμα. Ο κ. Άρκερ τόν έδδ-
χθηκε αυτό και μ' εύχαρίστησε
θερμώς. Την νύχτα πριν πάω να
κειμηθώ διάταξα να μείνη ένας
νοσοκόμος φροντής στο δάδρομο,
μπρός στην πόρτα του Ρένφιλδ και
νάρθη να με είδοποιήση άμέσως,
μόλις ή άκούε κανένα ύποπτο ύ-
ρβό.

Η νύχτα επέρασε έν τούτοις ή-
συχα. Τό πρωί είδα τον νοσοκόμο
που παραφύλαγε τον Ρένφιλδ και
τόν ρώτησα τι άντελήθη. Μού
ειπε πως ο Ρένφιλδ έδύπησε λίγο
ύστερα από τά μεσάνυχτα κάπως
ταραχμένος κι' άρχισε να προσέ-
χεται μεγαλοφώνως.

— Δέν συνέθη τίποτε άλλο; ρώ-
τησα.
— Όχι, τίποτε άλλο.
— Είσαι βέβαιος; Μήπως άπο-
κομήθηκες;

Ο νοσοκόμος έφάνηκε ταραχμέ-
νος. Έτραβήκε διάφορες δικαιο-
λογίες και κατάλαβα πως τον είχε
πέρει ο ύπνος και δέν είδε τί έπη-
κολούθησε με τον Ρένφιλδ.

Τό γεγονός αυτό μ' έδύλησε
πολύ. Έπίστευα πως ή έπίβλεψη
θα επετύγγανε και πως θα είχαμε
σπουδαίως άπακαύψει.

Σήμερα ο Άρκερ έφυγε πρωί
για να συνεχίση τας έρενας του.
Τό 13ο θα κάμουν και ο Άρθεο-
ρος με τον Κούτσου Μόρρις. Άν τά
κρίματα του κόμητος βρεθόν έλα
στές νέας διευθύνσεις, ο άγών μας
θα τελειώση γρήγορα. Θα τον συλ-
λάβουμε και θα τον θανατώσουμε
τάς όρας της ημέρας, όπότε άδου-
νατεί να κόμη κακό και άναπιό-
εται βυθισμένος σε λήθαργο.

Βραδύτερον.—Ο Βέν Έλσιγγ
είχε πάει στο Βρετανικό μεουσείο

να μελετήση μερικά παλαιά συγ-
γράμματα που γράφουν περί μα-
γείας και θρυκολάνων. Ποιάς θα
μπορούσε να φαντασθεί πως συμ-
βαίνει ένα τόσο παράδοξο πράγμα
σήμερα στο Λονδίνο;

Όταν είλοι έγύρισαν ασκα-
θήκαμε περί της περιέλας που θ'
άκολουθούσαμε. Έπρεπε χωρίς να
χάνουμε καιρό να έρευνήσουμε τά
νέα κρησφύγετα του κόμητος.

Έξαφνα ένψ μιλούσαμε και ο
κ. Άρκερ άφηγέτο τά των νέων
ένεργειών, ένας νοσοκόμος ήλθε
τρέχοντας και με είδοποίησε πως;
συνέθη στον Ρένφιλδ κάποιο δυ-
στύχημα. Άκούσαμε πράγματι να
φθάνουν από τόν δωμάτιό του τρω-
μερές κρυγές.

— Τι συμβαίνει άκρβώς; ρώτη-
σα τον νοσοκόμο τρέχοντας στο δω-
μάτιο του άσθενούς.

— Άκούσαμε βρογγητά, ειπεν ο
νοσοκόμος, άνοιξαμε τόν δωμάτιό
του και τόν βρήκαμε πεσμένον κά-
τω καταματωμένον, να δογγάει και
να στενάξει.

— Ημερολόγιον του Ιατρού
Σουαρό.

Οκτωβρίου 3.— Όταν μπήκα
στο δωμάτιο του Ρένφιλδ τον είδα
να θρ'σκαται πεσμένον στο πλευρό,
μέσα σε μια λίμνη αίματος που-
δραχε ακόμα απ' τις πληγές που
είχε στο πρόσωπο. Ποιάς τον χτύπησε
δμως; Μέσα στο δωμάτιό του δέν
ήταν άλλος κανείς. Φαίνονταν έν
τούτοις σαν να τον είχε άρπάξει
κάποιος και να τον είχε τινάζει
κάτω μ' όρμη. Έτσι έξηγούναί
και οι πληγές του.

Τόν έξήγησα άμέσως; και ή κα-
τάπληξις μου έμεγάλωσε. Ο δυ-
στυχησμένος αυτός ήταν σθερότε-
ρα τραυματισμένος απ' όσο άνόμι-
κ. Τό ένα του χέρι είχε πάθει έ-
ξάρθρωση και είχε σπασμένον τόν
έ-
να του πόδι!

— Μού φαίνεται πως εινε σπα-
σμένη και ή ράχη του, μού ειπε
ένας των νοσοκόμων.

Δέ μπορούσα να κατάλαβω πδ
έτραυματίσθη έτο παράδοξο. Έ-
σπασε και τη ράχη του και τά
μυέρτα του χερι; να τον χτυπήσει
κανένας. Από τις πληγές μάλιστα
του προσώπου είχε σχηματισθεί ή
λίμνη του αίματος που ειναι γύ-
ρω του.

Ο έπιστάτης μού ειπε:

— Δέ μπόρω να τόν έξηγήσω
αυτό. Μπορούσε να πέσει μπρού-
μιτα και να σπάσει μόνο τόν μο-
τρα του ή να πέσει με την πλά-
τη του. Μά και τά δυό μαζί εινε
πράγμα άπάνταστο!

— Πήγαμε, του ειπα, να πα-
ρακαλέσεις έκ μέρους μου τον κα-
θηγητή κ. Βέν Έλσιγγ να έλθει
άμέσως εδω.

Σέ λίγα λεπτά ο κ. καθηγγητής
έφτασε.

Μόλις είλε τον Ρένφιλδ κατα-
γής μόν έντεταξε με προσοχήν,
τρέποντας σ' έμέ α, σά να είχε
διεδοίκε σά μάτια μου τις σέ-
ψεις μου, ειπε με ήπιον ύπνο
τόσπον μεταχειρίσθη, προφανώς; Ε-
νεκα της παρουσίας του έπιστά-
του:

— "Α! συνέθη ένα άτύχημα.
Χρειάζεται ο τραυματίας προσε-
κτική έπιμερίωση και πολλές
φροντίδες. Θα μείνω μαζί σας γά
να τον περιηθώμε, αλλά πρέ-
πει πρώτα να νειθώ. Έβγατε ά-
μέσως.

Σέ λίγα λεπτά έναγύρισε με τά
έργαλεία του. Πριν ακόμα ρίξει
ένα βλέμμα στον τραυματία, μού
ειπε στο αδέι:

— Στείτε τον έπιστάτη εδω.
Πραπε να είμαστε μόνοι όταν θα
συνέλθει ο Ρένφιλδ μετά την έγ-
χείρησιν.

Πράγματι έγώ έστράφηκα πρδς
τόν έπιστάτη και τόν είπα.

— Πρδ; τόν παρδν μπορεί; να
πληκίσει. Δέ σέ χρε αξόμισσε. Ο
κ. καθηγγητής θα έχειρίσθη τον
τραυματία.

Μόλις άπεσούθη ο έπιστάτης,
έμειν έρηγώσαμε λεπτομερή έξέ-
ταση του τραυματίου. Οι μώλωπες
του προσώπου ειναν επιπολείσι.
Τό δερμό τρώχμα ειναν έλα πρδς
τά μέσα σπύτμου του κρυφύ που
έφτανε ως τον κινητήρα τένοντα.

— Ο καθηγγητής; σάφησε με
σιγήμ και είπα:

— Πρέπει να έλαττώσουμε την
πίση και να επαναφέρουμε, όσο
μπορούμε, μία κανονικήτητα στην
κυκλοφορία. Όλόκληρος ο τένον

φαίνεται διασπόμενος.

Καθώς μιλούσε άκούσθηκα έλα-
φρό χτύπημα στην πόρτα. Έπήγα
και άνοιξα και δρξα τον Άρθεο-
ρο και τον Κούτσου.

— Άκουσε τον ύπηρέτη σας,
μού ειπε ο Άρθεορος, να τινάζη
τόν κ. καθηγγητή και να τόν κάμη
λόγο για τό δυστύχημα Έπήγα και
τόν Κούτσου και ήρθαμε. Μπορού-
με να μπύμε;

Έπιήκα, όταν ο Κούτσου είδε
τά χάλια του Ρένφιλδ δέν μπόρε-
σε να κρατηθεί και φώναξε:

— Θεέ μου! Τι τόν συνέθη;

Τό δυστυχησένον!

Τού άπάντησα με λίγα λόγια
και τόν είπα ότι έπληξαμε να συ-
νέλθει εδδής μόλις τελειώσει ή έγ-
χείρησις.

Όσο έπεριμέναμε τά λεπτά έ-
φαίνοντο άτελείωτα. Σιγά σιγά άρ-
χισε να ξανάγεται ή άναπνοή του
τραυματίου κατά διαλείμματα.

Κίθε στιγμή φαίνονταν σά να
θελε να άνοιξει τά μάτια του και
να μιλήσει, αλλά άμέσως έπακο-
λυθόσε μια σπασμοδική πνοή
και ξανάπετε σε θάθωτη άνα-
σθησις. Όσοι κι' ε είμαι συνει-
θιμένος σε παρόμοια θεάματα, ή
δδδνη αυτή και ή άναπνοή που πα-
ρνο με έλυπ όταν τρωμεί.
Η σιωπή τέλους έγινε άγωνιώδης.
Έκοίταξα τόν σπασμόφομο μου
τόν ένα μετά τόν άλλο και κατά-
λαβα από τά μάτια τους ότι και
αυτοί ήσθάνοντο τά ίδια.

Μά νευρική άνησυχία μ' ά-
κατέχε έλας. Ένας φόβος άλλόκο-
τος σαν και τόν άόρκατον και τόν
τρωμείον να επλανάτο μέσα στο
δωμάτιο. Ο Ρένφιλδ όσο περιού-
σαν τά δευτερόλεπτα τόσο περισ-
σότερο έφαινετο έξανθισμένος. Δέν
άνοιγε πια τά μάτια του και ή ά-
ναπνοή του είχε γίνει θραειά. Ρόγ-
χος επιθανότως τον έδούλασε.

Έγύρισα κι' έκούταξα τον Βέν
Έλσιγγ. Ηταν γλωμής και τα-
ραχμένος, ο σθερμένος αυτός άν-
θρωπος. Μού έγενεψε να πάω κον-
τά του και δέν τον επληρώτα μού
ειπε:

Βλέπετε τον Ρένφιλδ; Λέγε μου
νομίσεις πως θα ζήσει;

— Καθηγητά μου, ειπα, σας τόν
έξέρτε καλύτερα από μένα αυτό.

Έβλεψε πδδ κοντά μου τότε
και μού φθύρισε:

— Ο Ρένφιλδ πεθαίνει!

— Πεθαίνει;

— Ναι. Και γι' αυτό πρέπει να
κάμουμε ότι μπορούμε για τή σω-
τηρία του. Είναι άνάγκη να γ' η
έγχειρησις επίνω από τ' αυτό!

— Κάμετε ότι νομίζετε πως εινε
καλόν.

Ο Βέν Έλσιγγ χωρίς να χάση
καιρό προέθη στην έγχειρησι. Κα-
τόπιν αδεής; ο Ρένφιλδ άπέλευσε
μ' άνακούφισι. Ο ρόγχος κατέ-
παυσε. Η άναπνοή του έγινε γά
μια σιγήμη τόσο περιτεταμένη,
όστε νομίζαμε πως θα τόν έσχε
τά στέφνα.

Έπειτα τά μάτια του άνοιξαν
ελαφικά και στυλώθησαν τραχα-
γμένα στην όροφή. Έκωνήθησε
σπασμωδά δεξιά κι' άριστερά
και τέλους έγύρσε μ' ά; έκούταξε
και μού ειπε:

— Δόκτορ, σά παρακαλώ, πέ-
στε τους να μού θάλουν τόν έυρω-
λομανδύα. Γιατί με θρανή; τον έ-
τσι; Ναιώθω τόν έαυτό μου πολύ
άδύνατον. Τό πρόσωπό μου
φαίνεται προσθίο και τούδεται...
Φαίνεται πως είδα κάποιο κακό
δαιμό.

Τά έλαγε ατά έφεδόμενος και
πολύ σαστισμένος. Ο Βέν Έλσιγγ
τόν πληρώσε και τόν ειπε;

— Πές μας τόν ό επρό σου, Ρέν-
φιλδ.

— Είπατε σεί, κ. καθηγγητά;
ρώτησε συγαινιμένος ο Ρένφιλδ.
Σά; εύχρηστο γά τό ένδικέρον
που δειχτήσε γά μένα. Πέστε τους
έμε; να μού δώσουν να πω λίγο
νερό. Δψδ τρωμεί. Να πω και
να σά; διηγηθώ δι είδη.

Έπαισε άποτόμως και φαινό-
ταν έτοιμος να λιποθυμήσει. Γύρι-
σα τότε πρδς τον Κούτσου Μόρρις
και τόν είπα:

— Τό μπράντι βρ'σκαται στο
δωμάτιό μου. Φέρτε τόν γρήγορα!...

Ο Κούτσου Μόρρις έργε πρέ-
χοντα; και γύρισε κριτώντας έλα
π' ήρη νερό με μπράντι. Τό έ ηρε-
και προσπάθησε να κάμη τον
Ρένφιλδ να πη Έλεγε άκλήτως
πε ά και τά δόσεις του ήσαν δι-

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΣΑΜΟΥ
<ΥΙΩΝ Δ. ΙΓΓΛΕΣΗ Α. Ε.>
ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
Τό πλωτόν μέγαρον

“ΦΡΙΝΤΩΝ”

τό μεγαλείτερον και άνώτερον έξ όλων των εκτελούντων την
γραμμήν μας διαθέτον εκτός των άλλων γνωστών άναπαύσεων
και άνέσεων που παρέχει εις τόν επιβάτην και ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ
ΘΕΡΜΑΝΣΙΝ (καλοριφέρ) εις τά διαμερίματα της Α' και
Β' θέσεως εις τά ύπόστεγα της Γ' θέσεως άκόμη, άναχωρεί
έκ του λιμένος μας έκάστην ΤΡΙΤΗΝ 2 μ. μ. άκριβώς διά

ΧΙΟΝ — ΠΕΡΑΙΑ
ΑΝΕΞΑΡ — ΕΥΜΑΡΕΙΑ — ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

Χορηγούναί εκπάσεις επί των μετ' επιστροφής εισι-
τηρίων.

ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ ΛΑΪΝ

Προσχεείς άναχωρήσεις εκ ΠΑΤΡΩΝ και εκ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

«ΣΑΤΟΥΡΝΗ» 16η Μ ρτίου εκ Πατρών κειευθεϊαν διά ΝΕΑΝ
ΥΟΡΚΗΝ.

Συνιστάται ιδιαίτερος εις τούς κ. κ. Επιβάτας όπως άποφύγασιν
τούς Μεστέρας τούς Ισχυρισμένους ότι εινε Πράκτορες της Έταιρείας,
ένψ διά την βεβαιάν εξασφάλισιν των θέσεων των δέον ν' ατευ-
θύνωνται όδοι ένα μήνα πρδ της άναχωρήσεως των Υπερκασιανών
εις τόν άποκλειστικόν και μόνιον Πράκτορα της «ΚΟΖΟΥΛΙΤΣ
ΛΑΪΝ» διά τας Νήσους Λέβον και Λήμον

κ. ΑΝΣΕΛΜΟΝ ΔΕ ΠΟΡΤΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ “ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ”

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ :

- Βιβλίων
Έφημεριδών
Περιοδικών
Καθώς και πά-
σης άλλης φύ-
σεως έκδοτικήν
έργασίαν.

Επιστολογάρ-
των, κάρκ-βι-
ζιτ, άγγελτηρί-
ων γάμων και
κηδειών καθώς
και όλα τά είδη
των έντύπων
διά τας Κοινό-
τητας και λοι-
πάς διοικητι-
κάς άσχάς.

Καλαισθησία, γούστο, έπιμέ-
λεια, ταχύτης, τιμαί λογικαί

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ--ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΥΣΤΡ. ΣΑΛΚ ΤΕΛΗ
ΕΝ ΜΥΤΙΑΝΗ (Αεωφόρος Καρέτσου)

Κάθε έπίτοκος εύρίσκει ασφάλειαν κατά τόν
τοκετόν, άσηψίαν και καθαριότητα τελείαν
και ύπηρεσίαν ειδικώς εκπαιδευθείσαν. Θε-
ραπεία όλων των Γυναικολογικών νοσημά-
των και της στειρώσεως. Θάλαμοι Α' και Β'
θέσεως.
Έβρατάσος βραβών γίνονται καθ' άνάστην 9-12 και 3-5 μ. μ.

νατά σφισμένα. Άγωνίζομαι να
ρίξω μερικάς σταγόνες στο στόμα
του.

Έξαφνα ένινήθη άποτόμως, μ'
έκούταξε με τά υολά του μάτια και
μού ειπε:

— Τώρα θυμοόμαι. Τώρα τά
θυμοόμαι όλα. Δέν ειναν όνειρα,
δδ όνειρα. Ηταν ή πεύδ τραγική
πραγματικότητα!

Γά με σιγήμη τά μάτια έκα-
σαν σά να πνεόσε, ή να ένύσταζε.
Φαίνονταν έν τούτοις πως κατέβλε-
μεγάλες προσπάθειες για να συγ-
κρατηθεί σιάς υλοήσας του. Έ-
πι τέλους ξανάνεξε τά μάτια του,
μ' ά; κοίταξε όλους και ειπε σρε-
φόμενος σ' έμένα:

(Έχει συνέχεια)

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΣΕ
ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ
ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ 31328
Ίστορία των Αιχμαλώτων
της Ανατολής
Πουλιεται σ' όλα τά Βιβλι-
οπωλεία και στα Γραφεία
του «Ταχυδρόμου» απ' τόν
κ. Καρτέρη
Δραχ. 35

